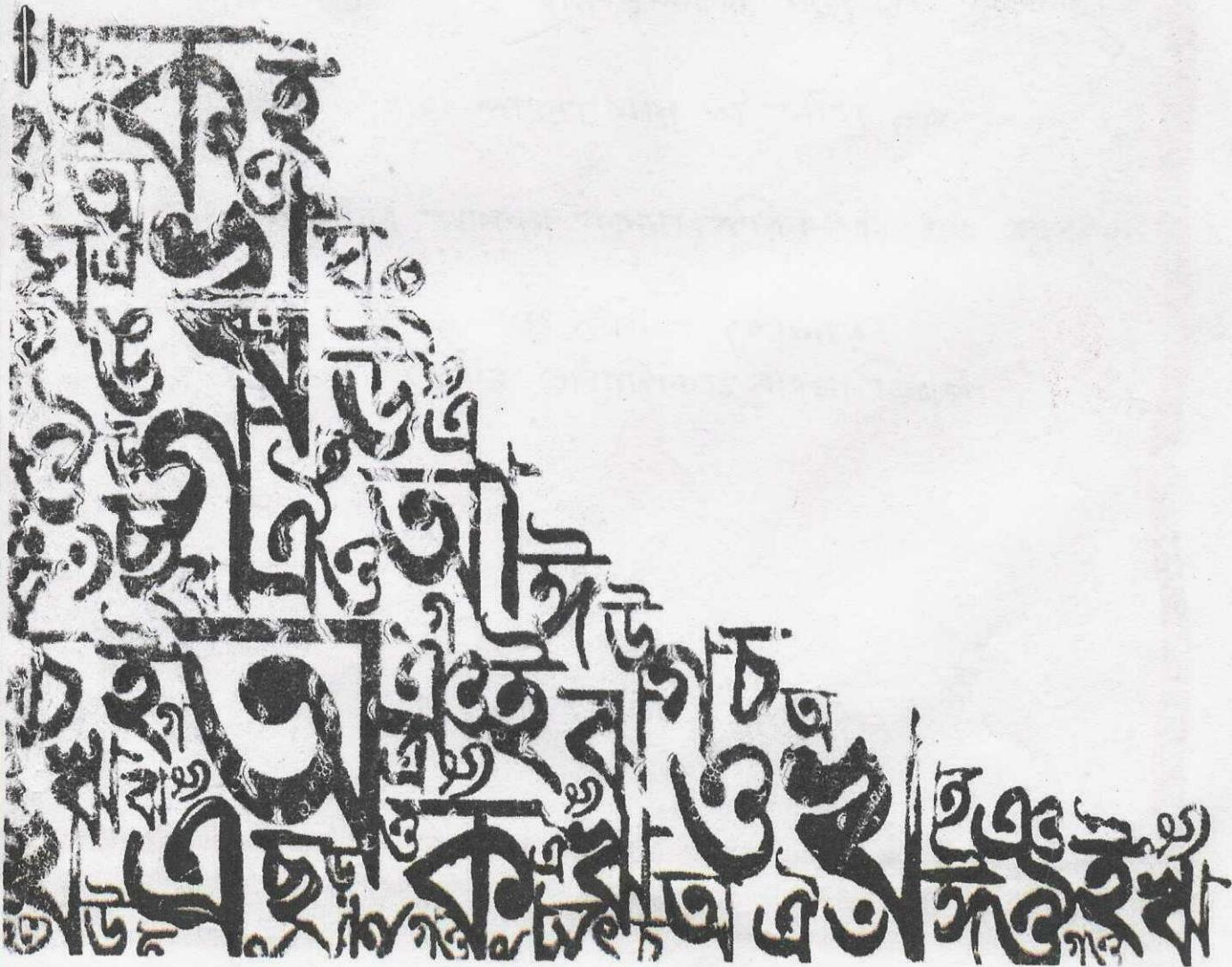

পঁথি

অষ্টম সংখ্যা, অষ্টম বর্ষ
১১ ফেব্রুয়ার্য, ১৪৩২ খন

বিজ্ঞায় হত্তমিত্ত মণিক লংলা বিজ্ঞান বিজ্ঞী ইঞ্চিদ্যালয়, বিজ্ঞী

ଆଙ୍ଗଳା ବିଅମେର ତେବେ ମେକେ ରାତେ ଲେଖା ପାଇବା
“ଶୁଣି” ୨୦୨୫ ମାର୍ଚ୍ଚ ଅମନ୍ ପ୍ରକାଶ ରମେଷ୍ଟିନ୍ । ଏହି
ଅଛ୍ୟାଓ ବିଜନୀ ଅଧିବିଦ୍ୟାଲୟର ଆଙ୍ଗଳା ବିଅମେର ଉଦ୍‌ଘାଟା
ରାତେ ଲେଖା ପାଇବା “ଶୁଣି”
ଅଞ୍ଚଳୀ ପ୍ରକାଶ କରା ବିଭେଦ । ଆଜିଥେବେ
ଅନ୍ତିମଟିରେ ମୁମେଖ ଛାତ୍ର-ଛାତ୍ରୀଙ୍କ ସର୍ବେମେ ଫୁଲ୍‌କୋରୀଲ
ଶ୍ରୀତିରେ ପରିଚିତ ପାଇନ୍ଦା ଧାର୍ଯ୍ୟ ଓ ପରିତ୍ୱର୍ଜନ ଅନୁମନ୍ତି ।
ଏହି ଅଟେସ୍ଟାର ମାଧ୍ୟମ୍ ଅନ୍ତର୍ମାଣ କାର୍ତ୍ତି । ଏହି କ୍ଷେତ୍ର ଜୀବନିମୁକ୍ତି
୩୦ ଟିକିଲା ପୋକ୍କୁ
ଶ୍ରୀର ବର୍ଣ୍ଣପିଲାକା, ବାଙ୍ଗଳା ବିଅମେର

ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ନେପାଲୀ

ଉପାଦ୍ୟା - ୩୦ ଡିଗ୍ରିଲୀ ପୋହାର ।

- ଶୁଣିଳ ସମୀକ୍ଷା ।

- ଦିକି ନାଚ ।

ଆମ୍ବାହିକା - ଶାନ୍ତିମା ଟଙ୍କ ।

ଜୟନ୍ତ୍ର ଯିବ୍ୟାତି - ଶାନ୍ତିମା ଟଙ୍କ, ଡିଲ୍ଫଲ ଆର୍ଥି ।

ଶ୍ରେଷ୍ଠଙ୍କ - ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଚନ୍ଦ୍ରପତି ।

ଆମ୍ବା - ଶ୍ରେଷ୍ଠପତି, ଡିଲ୍ଫଲ ଆର୍ଥି, ଶାନ୍ତିମା ଟଙ୍କ,
ଦିକି ପଢ଼କାର, କିମ୍ବୁ ଘୋଷ, ଦୀର୍ଘ ଦୀର୍ଘ,
ମାଳୀ ଶାନ୍ତିମାର, ପ୍ରେରାମିଶ ଚିତ୍ର ।

ମହାନ୍ତିରୀତି ପୂର୍ଣ୍ଣିତ

ଶିଥା କୋଇଲ ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକେରୁ ଦୀର୍ଘବିରାମ ଭାବର ରୁହି, ଏହି
ମରଗେ ବିକାଶ, ଫୁଲଜନ୍ମିତିର ପ୍ରମାଣ ଏବଂ ସାହୁର ଜୀବନେର କମେ
ପୃଷ୍ଠାରୁ ୨୩ମାତ୍ର ଅନୁଭବ ଆର୍ଯ୍ୟ : ଅର୍ଧମାତ୍ର ଦ୍ୱିତୀୟ ଶତାବ୍ଦୀ
ଆଲେ । ଉତ୍ସମ୍ଭବ, ତେବେରୁ ସାହିତ୍ୟ, ମୃଦୁଳାତି ଓ ଫୁଲଜନ୍ମିତି ବାଚକାଙ୍କ୍ଷା
ଏକଜଣେ ବିଜ୍ଞାନୀୟ ଫୁଲ ଶ୍ରୀତିଥାରେ ବିବଳିତ କାହାରେ । ବିଜନୀ
ଜୀବିଧ୍ୟାଲୟରେ ବାଂଳା ବିଅଗ ମେରୁ ଟିକ୍ଟ୍ରାଈରୀ ମେକେରି ରାତ୍ରି
ଲେଖା ଏହି 'ର୍ବ୍ଲୋନ୍‌ମିଟ୍' ପ୍ରେସ୍‌ରେ ଉତ୍ସ୍ୟମ ନିମ୍ନଲୋକ, ମେଘାନ୍ଦି ବିଜ୍ଞାନୀ
ମାତ୍ରର ବାହେରେ ରେଖା, ଅଗର ୩ ଫୁଲଜନ୍ମିତି ପ୍ରକାଶରେ ଫୁଲମାତ୍ର
ପାଇୟେ ।

ଏହି 'ର୍ବ୍ଲୋନ୍‌ମିଟ୍' କୋଣୋ ଶ୍ରୀତିର୍ଥିତ ଲେଖକେରୁ କୁଳରୀ ଦୃଷ୍ଟି
ରତ ମାକଲେଓ, ଯେତେ ବିଜ୍ଞାନୀରେ ଫୁଲଜନ୍ମିତି ଶ୍ରୀତିରେ ପ୍ରକଳ୍ପ ଘଟିଛି,
ମା ଦେଶଜେ ବାହେରେ ଜୀବିଧ୍ୟାପ ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁକେ ବାହୁଡ଼ ଶାନ୍ତି
କରିଛି । ବେଳେରୀ ବିଶ୍ୱାସ କରି, ଏହି ଫୁଲ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଶରୁ ଏକଟି
ବିକିଷ୍ଟ ପାଇୟେପ ରଖେ ଉଠିବେ - ମା ରହନ ପ୍ରଜନ୍ମରେ ଫୁଲଜନ୍ମିତିରେ
ପରେ ଦେଗମେ ମେତେ ଅନୁଭାବିତ କରୁବେ ।

ଏହି ପାଠ୍ୟବାଣ ପ୍ରକାଶର ଅନ୍ତର୍ଗତ ପ୍ରତ୍ୟେକୀୟ ଓ ଅନୁଭ୍ୟ-
କୁଳ ବୈଭବରେ, ତୌରେ ଶ୍ରୀତି ଜୋରାର୍ଥ ଆନ୍ତରିକ କୁଳଜୀବିତା, ପାତା-
ପାତି, ମାତ୍ରା ଏହି ପ୍ରକଳ୍ପରାତର ପେହିରେ ନିରାଳେମ ପାରିଷ୍ଠକ କରିଛେବେ,
ତୌରେ ଶ୍ରୀତିର ବାନୀର ଆନ୍ତରିକ ବୈଜ୍ଞାନିକ ।

ପାରିଷ୍ଠକେ, ଜୀବିଧ୍ୟାର ଏହି ଫୁଲ ପ୍ରକାଶର ମହି କୋଣା ଫୁଲ-ଶିଳ୍ପି
ମାତ୍ରର ମାକେ, ତେବେ ତା ପାଠ୍ୟର ଦମାଜ ଉପରେ ଇମ୍ପିଟେ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଵାଳୁକର
ଦୃଷ୍ଟିତେ ଦେଉବେଳ - ଦେଖିବି ଆମାଦେର ପ୍ରତ୍ୟେକୀୟ ।

— ମହାନ୍ତିର
ଅନୁଭାବ ରେ

ଶ୍ରୀଚନ୍ଦ୍ର

କ୍ଷେତ୍ରିକ ନାମ	ବିଶ୍ୱାସ	ଲୋକ	ପ୍ରମାଣ
୦୧.	ପୁରୀର ପାତା - କ୍ଷେତ୍ରିକେତ୍ରି		୦୯
୦୨.	ଅପେକ୍ଷା	- ଗୀତା ଆରା	୦୨
୦୩.	ଆଜାହାର ମାଳ	- କ୍ରିୟାଗତଃ ହୀନ	୦୭
୦୪.	ଫଳାହାରୀ	- କୁଞ୍ଚା ହୀନ	୦୮
୦୫.	ଚିନ୍ତ୍ୟାର୍ଥି	- ଗୀର୍ଜା ଆରା	୦୫
୦୬.	ମାଲେ ଆମ୍ବା ହିଲ	- ଗୀରିମା କୁମୁ	୦୬
୦୭.	ପୈ- ମାତ୍ର	- ଗୀରିଜା ଆରା	୦୭
୦୮.	ଯମକ୍ରୂଷ ଡାକ	- ଗୀରିମବଳ ମହାପାତ୍ର	୦୮
୦୯.	ଯମକ୍ରୂଷ ଟ୍ରୀପ୍ରା	- ବିଶ୍ୱିକ ଭାବକାରୀ	୦୯
୧୦.	ଯମକ୍ରୂଷ ଫାଁକେ	- ମାମ୍ବା ହୀନ	୧୦
୧୧.	ଯମକ୍ରୂଷ ରାତ	- କାହାରୀ ମହୁମାର	୧୧
୧୨.	ଶୀର୍ଷ	- ଘେରାମୀଶ ବୀକ୍	୧୨

କ୍ରମିକ ନଂ

ଦିବସମ୍ଭୁତ

ଲେଖକ

ପୃଷ୍ଠା ନଂ

୧୭. ଶ୍ରୀ, ଜାନିମ ମହାନ୍ତିର ନାମଶ୍ରୀ - ଫିଲ୍ମ୍ ଯୋଗୀ ୧୭

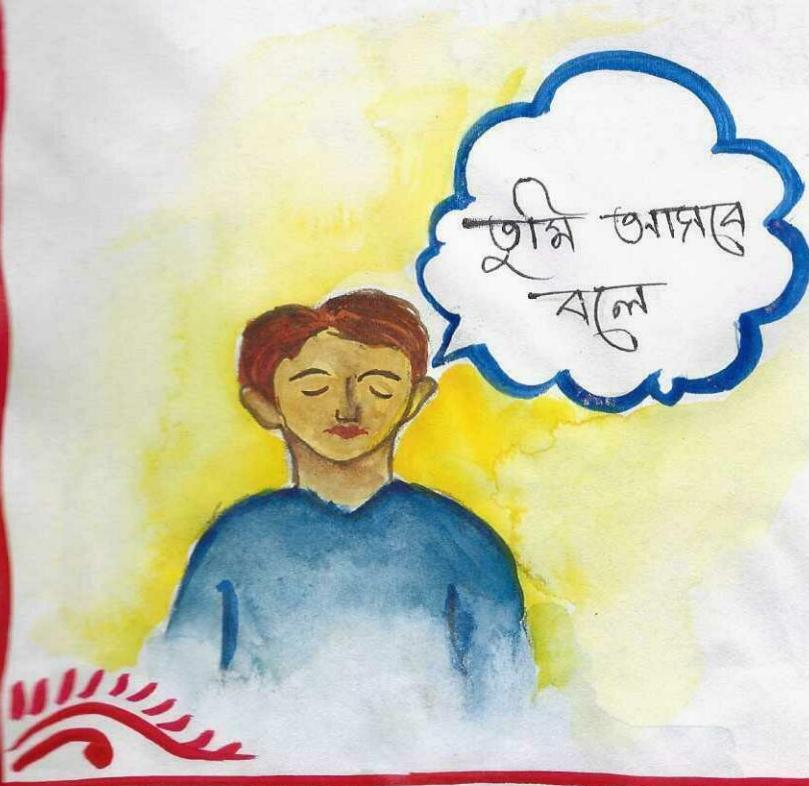
୧୮. - ଦିବସମ୍ଭୁତ ମାତ୍ରେ ଏବଂ - ଟିକ୍ଟିଳ ଜାର୍ଯ୍ୟ ୧୮-୧୯

୧୯. ଅନ୍ୟାନ୍ୟ - ଶର୍ମିଳା ଦୀ ୧୯

ଜିଗେନ୍ତିକା

କିମ୍ବା ଖୋଜେ ଏକ ଚେନ୍ ଶୁଦ୍ଧ,
 ଦୁଟେ ଚୋଥେ ଘରରେ ଶୁଦ୍ଧ ।
 ଆଲୋ- ଝାରୀର ମିଳେ ଗିର୍ହୁ,
 ଶୋଣେ କେ ଶୁଦ୍ଧ ବଦଳେବ ବୁଝେ ।

ଆଜି- ଶ୍ରୀଲୋକାମାୟ ପଥ ଚଢ଼ୁ ରୁହି,
 କଥନୋଟ ରାଗି, କଥନୋଟ ବିଷାଦ ରୁହି;
 ଏକାଦିନ କେ ଆମରେ ଯିବୁ,
 କେବଳ ଗନ ଶ୍ରୀଲୋକାମାୟ ଯିବୁ ।

ମୀମା ମାରା
ଚଞ୍ଚଳ କାନ୍ଦାଦିକ

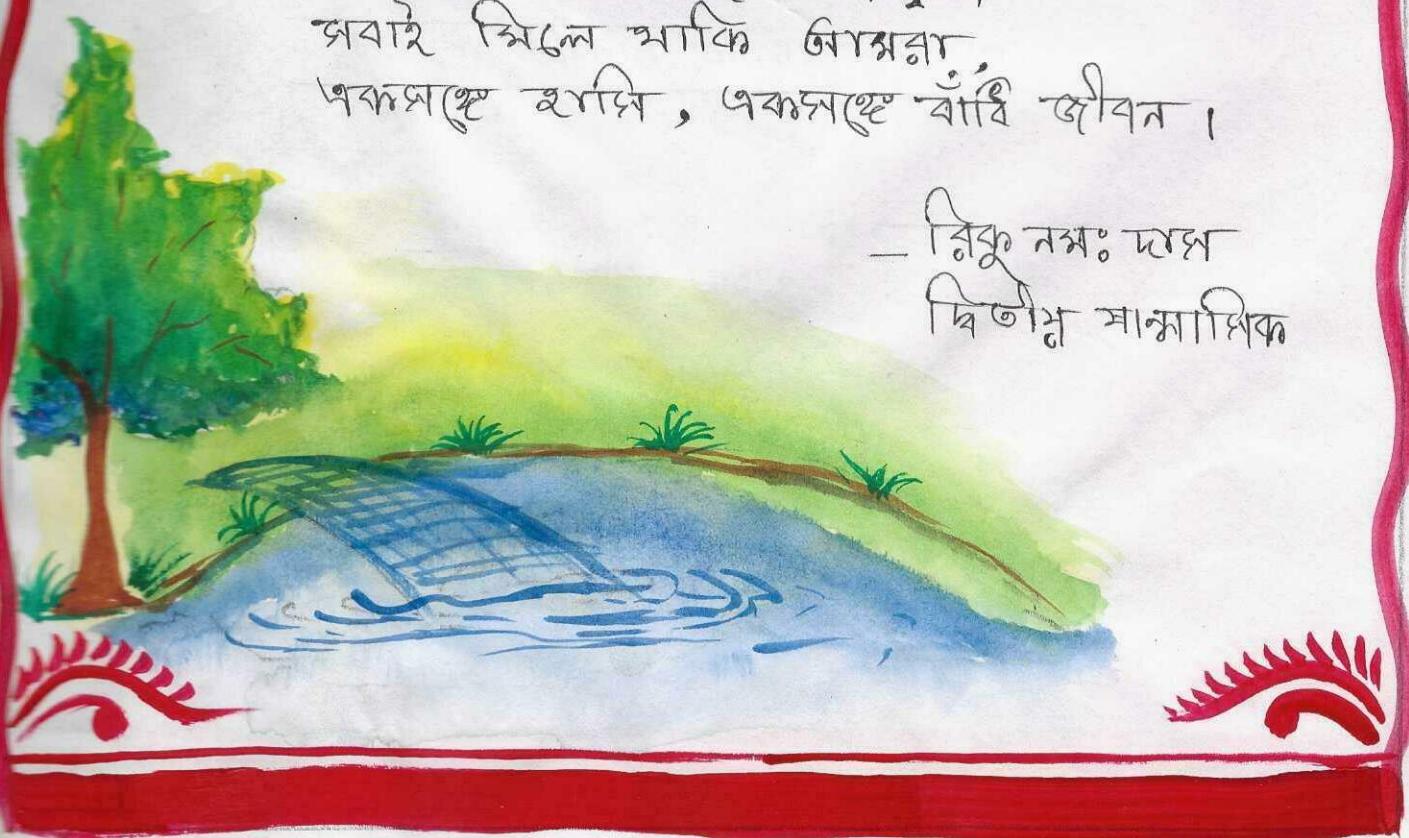
ଶୋଭାଦୁରେ ଗ୍ରାମ

ଆମାଦୁରେ ଗ୍ରାମ ଖୁବି କୁଣ୍ଡଳେ ,
 ଚାରିପାଳ ଜୁଡ଼େ ପୁରୁଣ ଘେରା ।
 ପୁରୁଣେ ପାଉମ୍ବା ମାଁ ଜନେକ ବୁଝିଲ ମାଛ,
 ମାଛ ସିରେଇ ଚଲେ ମରାବୁ ବେଳା ।

ମଧ୍ୟାଳ ହଜେ ମରାଇ ମିଳେ,
 ନେମେ ପଢ଼େ ମାଛ ସିରତେ ,
 ଡୂଳ ଘେଲେ , ଝୁଲି କନେ ,
 ନିମ୍ନେ ଜାମେ ଘରେ ଜୋଖାବୁ ପଥେ ,

ଏହାନେ ନେଇ କୋଣେ ଜେଦଜେଦେ,
 ନେଇ କୋଣେ ହିରମା ଦୁଲ୍ଲା ,
 ମରାଇ ମିଳେ ମାରିକ ଜୀବନା,
 ଧରମଙ୍ଗେ ହମଦି , ଏକମଙ୍ଗେ ସାରି ଜୀବନ ।

— ଶିଶୁ ନମ୍ବଂ ଦିଲ
 ଶିତୋଷ୍ଣ ଶାମାଧିକ

ଜେମାତୀ

~~~~~

ଶାରୋ ଛାଡ଼ା ବାଗେ ରାତ୍ରି ପୁଣ୍ଡର ସିଙ୍ଗା ହେଲା,
ଅମାତୀ ହେଲାର ,

କିମାରେ ହୁଲେ ଧାରେ ତାର ମାୟା ଅମାତୀ
ହେ ହେଲାର ଜନ୍ମେ ,

ଅପାଳେ ଘାମ ଆଚିତ୍ତି ମୋଳେହୁ ,
ବୋରେବୋର ରେ ଅନ୍ଧରୀ ,

ପାତ୍ରଦୋର ରେ ଅନ୍ଧରୀ ,
ଗାନ୍ଧୀ ହିଲେ ସାଡି ମେକେ ଉଦ୍‌ଧିତୀ ।

ହେ ଗାର ଖେତ ଲା ,
ହେଲାର ଜେମାତୀ ଆପନ ମାତା-ପିତା ।

ତୁମ ହୁମି, ଯୀକାର କଥରା କୁଣ୍ଡଳିତା ,
ହୁମିକି, ହୁଲେ ପିମିହୋ ମାରିବା ।

ମେ କବେହୁ ହେଲାର ଜନ୍ମେ ,
ଗାନ୍ଧୀର ପଦ୍ମମୁଖ ।
ହେଲୋ ତାର ଅବରେ
ଶେଷ ଚିକାଳା କୁଞ୍ଚାଶୁକ ।

— କୁଞ୍ଚା ହାନ
ଅନ୍ଧ ଯାଇପିକା

ଟମ୍‌ଯାଟୋ

ନାମଟି ଗୋମାସୁ ଟମ୍‌ଯାଟୋ,
ବୁଂଟି ଗୋମାସୁ ହେଲେ ।
ଗୋମାସୁ ଘେଇ ବଜୋ ହବେ,
ଶୋବୁଥେବୁଦେବୁ ଦେଲା ।

୧ ଟିକୋମିନ ଜୋଡ଼ୁ ଥିଲେ,
ଗାଢ଼ୁ ଏହେ ତହୋଡ଼ୁ ।
ଲୋଧା-ପଢ଼ା ଶିଥର୍ଯ୍ୟ ଲାନେକ,
ହେଟୁ କିଲୋର ତଜେବୁ ।

— ନେପିଆ ମାଝ
ଛିତ୍ତିମୁ ସାମାଜିକ

ଖେଳେ ଆଜୀ ହିଲ
~~~~~

ଜାଗେ ଶକ୍ତି ଖୁଲେଇ ମାର୍ଛ,
ଯଞ୍ଚିଟେ ଦ୍ୱାରମ କାଟିଗୋ, ହିଲ ।
ଶ୍ରମିଳା ପାରିବେ ହଙ୍ଗାଗେମ ଦାରି ଦାରି,
ଖୁଣ୍ଡିଲ ପାତାଧୁ ବାଜେ ଦେଇ ଦାରି ।

ଶ୍ରାବନ୍ଦିନେ ଦ୍ୱିଲ କୁର୍ମ ହେଲା
ଶାନ୍ତିର ଫ୍ରାନ୍ତାଶା, ହୌଦ୍ରେ ହେଲା ।
ପରିଭ୍ରମା ପାତାଧୁ ମାରିବ ନାହିଁ
ନାହିଁ ଯଞ୍ଚିଟେ ପଲାଗାଇ ?

ଦିନିମନ ଦେଲାଯ ଖୁଣ୍ଡିଲାନ ଦରାଇ,
ନିଜେଦ୍ଵିତୀ ଦେଖେ, ଦେଖାଇ ଡାଇ ।
ଯାହିଁର ଆପାର ଲାପାର କଜୋ,
ଆଜିଓ ଦେ ଏହି ଜାଗେ ବାଜେ ।

ଧିନ ପେତାଳ ଦେଇଲିଲ କିମିରେ,
ଆପାର ଫ୍ରାନ୍ତାଶା ଦରାଇ ଦିଲା ।
କିମ୍ବା ଜୋଗି, ଶମଧୁ ଚଲେ ମାନ୍ଦ,
ଖୁଣ୍ଡିଲ ପାତା କୁଣ୍ଡ ସାଲାଧୁ ।

— ଓନିକା କୁଣ୍ଡ
ଖୁଣ୍ଡ ଘାରାଦିବିଳ

ବର୍ଷ-ଆଜା

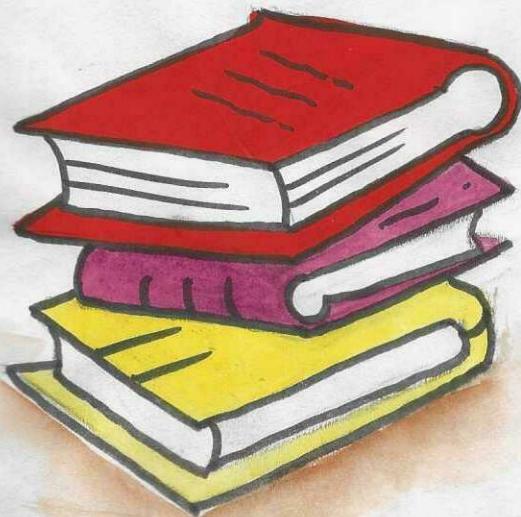
ବର୍ଷ ଦିନେ ପଡ଼ି ଗୀତ, ଆଜା ଦିନେ ଲିଖି,
ଆଜା ଅର୍ଜନ କହି ଗୀତ, ସ୍ଵପ୍ନ ଥାଏ ଛିଲି ।

ବୋଲେ ଧରେ ଦୟେ ମେ ଆଜା, ଅନ୍ଧକାରୁ କାହେ ଦୂର୍ବୁ,
ବର୍ଷ-ଆଜାଇ ପଥ ଦେଖାଯେ. ହବେ ଅବିଷ୍ୟକ ମୃଦୁ ।

ମାତ୍ରା ବିଶ୍ଵର ଧୟା ରଖେ, ଶେଷାରୁ ପରେଇ ଥାଇ,
ଆଜାରୀ ହଜେ ଧରିବୁ ଯାଏ, ଲକ୍ଷ୍ୟ ଚିନ୍ତା ବୁଝି ।

ହୋଇଦେଲାଟ ମେଳେ ଧ୍ୱନି ଛିଲ, ଆଜାରୁ ହବେ ଗାଁମ,
ମା-ବାବାରୁ ଶୁଦ୍ଧ ଉଚ୍ଛବି କାହେ, ଏଗିବୁ ଯାଏ ଗୀତ ।

— ଜୀବିତ ମାହା
ଚତୁର୍ଥ ସାମାଜିକ

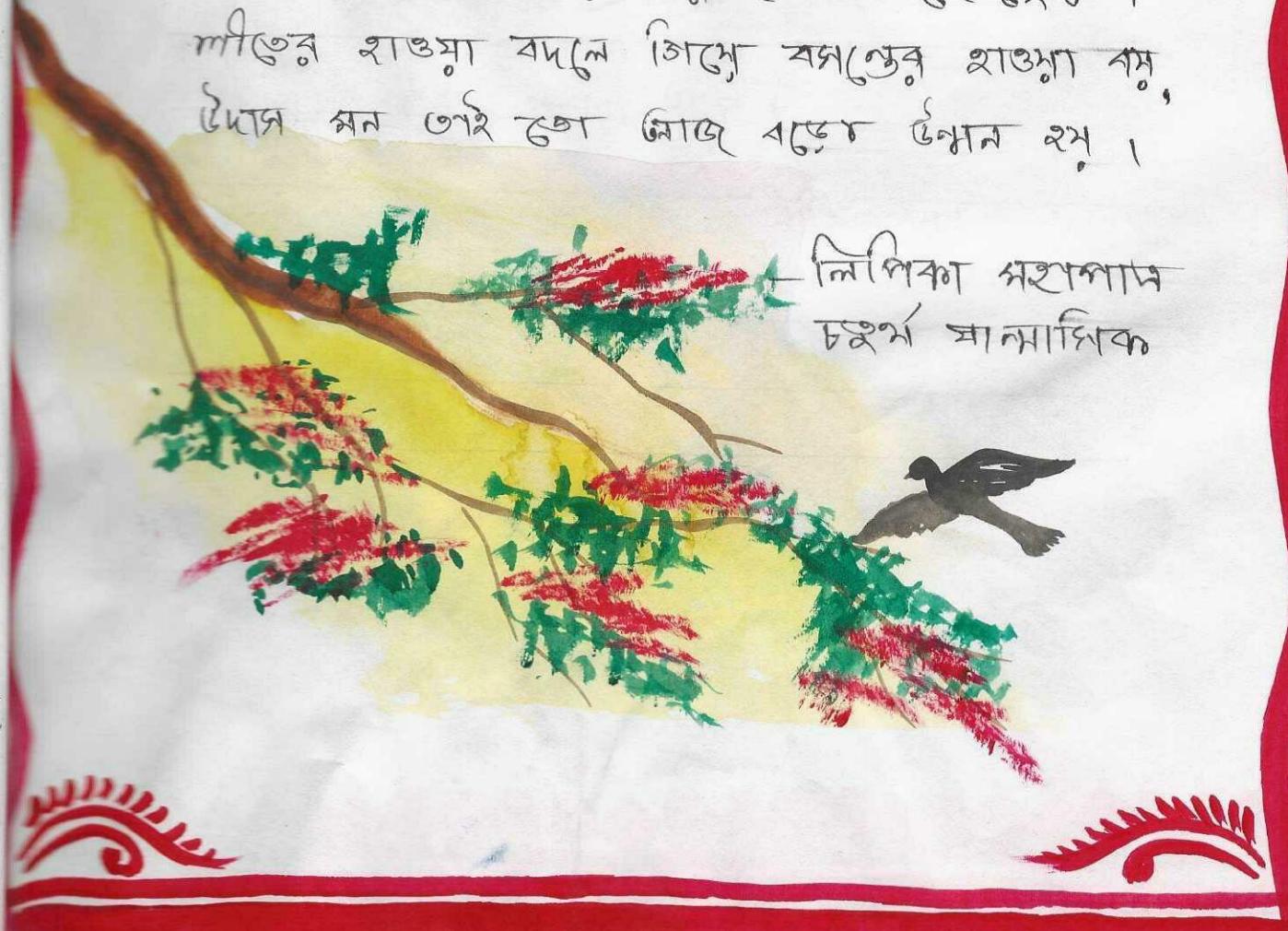
ବମ୍ବତ୍ରେ ଡାକ

ଶୀତୋଶ ଶେଷେ ସମ୍ବନ୍ଧ ଆମେ,
ତାହିତେ ଆଉ ଅନୁଭି ଥାଏ ।

ଶୁଷ୍ଠିଚଢ଼ୁଣ୍ଡା , ନିଶ୍ଚାଳ , ପଲାଶେର ଲେଖିଛେ ଯେତା ,
ଆକାଶେ ବାତାଙ୍ଗେ ତାହିଁ ଆଜି ଶୁଷ୍ଠି ବନ୍ଦେର ଯେତା ।
କୋକିଲେର ଓର୍କି ନୁହ ଗାନେ ,
ଶୁତ୍ରେ ଦୋଷା ଆଜି ଲାଗିଲେ ମଧ୍ୟ ଯାନେ ।
ଡାଳେ ଧାଳେ ନାନା ରହେର ଫୁଲ ଫୋଟି ,
ଆବୁ ତାହିଁ ଦେଇ ପ୍ରଜାପତିର ଦୂଳ ନାନିରେ ଦୋଟି ।
ଶୀତୋଶ ହାତ୍ମା ସଦଳେ ତିନ୍ଦୁ ସମ୍ବତ୍ରେ ହାତ୍ମା ଶୁମ୍ଭ ,
ଦୈମ ମନ ତାହିଁ ତୋ ଆଜି ଏହୋ ଉମାନ ହୁମ୍ଭ ।

ଲିପିବଳ ମହାପାଦ
ଚଞ୍ଚିତ୍ତ ମାନାଧିକ

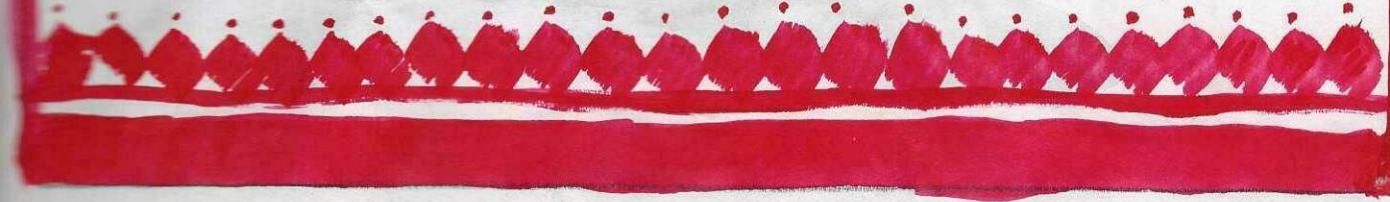
ଅମୃତ ଟ୍ରେମ୍ବ

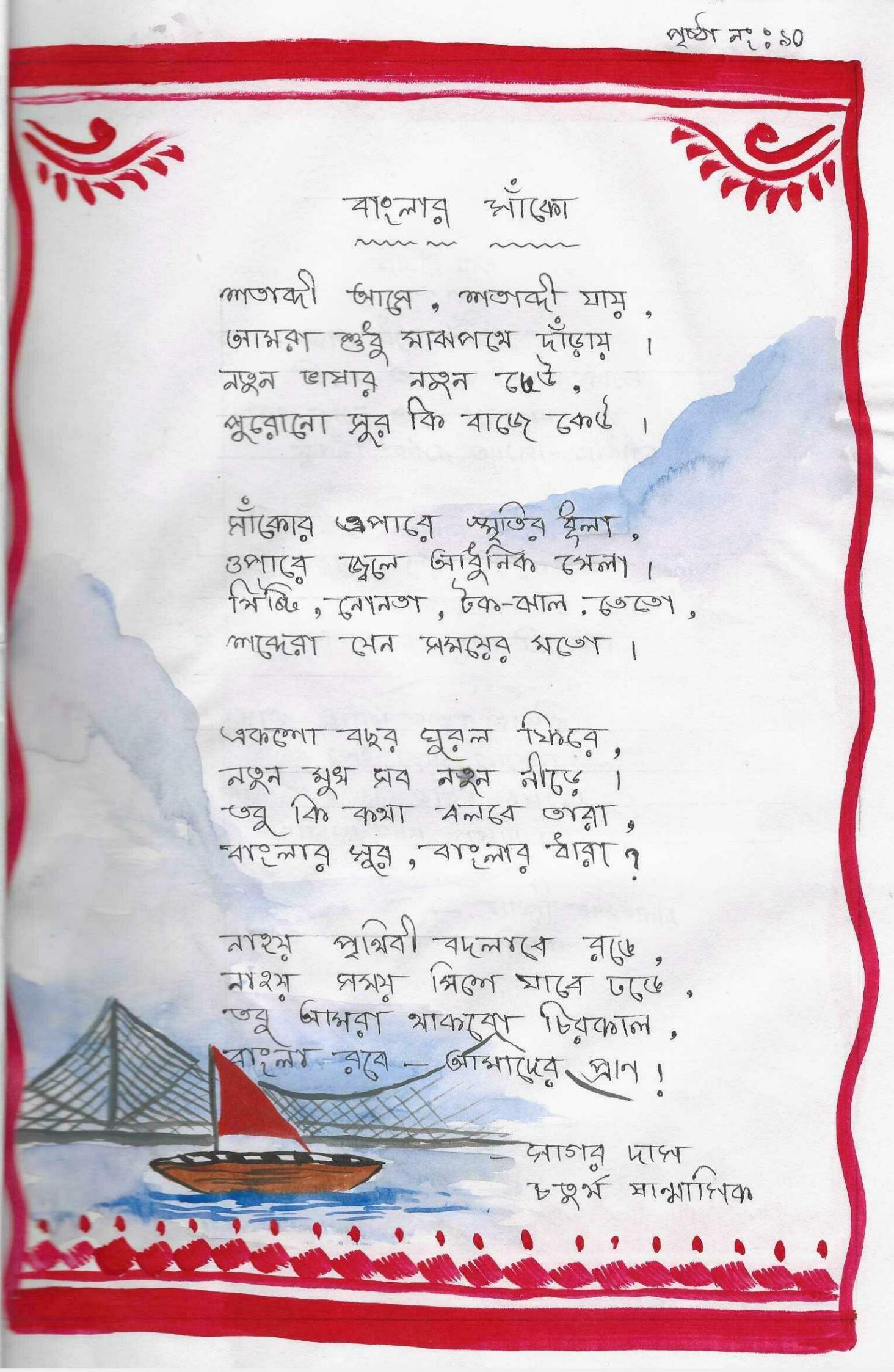
ଅମୃତ ଥିଲେ ମେ ଦେଖାନ୍ତ
ତୋମି କୋକିଳେଇ ମୁହଁ ମାନ ଏବାନ,
ମୁଖ୍ୟଧୂମୀ ରାଜ୍ୟପଥ ଦାଙ୍ଗେ
ଅର୍ଥିତେ କଳଗାନ କାନେ ବାଙ୍ଗେ ।

ମାନ ଦେଖେ ଆଶୀର୍ବାଦ
ଦେଖିବ ରାନ୍ଧା ଚନ୍ଦ୍ରପାତା,
ଯଟି କମାଣ କାତ ପାତି ଓଳେ
ଦେଲେ ବୁଝୋ ମୟ ଆନନ୍ଦ ମାଙ୍ଗେ ।

ଅମୃତ ଦଳ ବୈଷ୍ଣେ ଚଳେ
ଫୁଲ ଖୋଟି କାନନେ କାନନେ,
ଦୂର ଶୁଣ ପଥ ପାଲୀବ ଜୋଗେ
ଦ୍ୟାକିଙ୍ଗୁ ଅଲକ୍ଷ୍ମୀ ଲାଗେ ।

ଦ୍ୟାକିଙ୍ଗୁଦ୍ୱାରା
ଧର୍ମ ମାନ୍ଦାଦିବା

ବାଂଲାବୁ ମାଁକୋ

ଶତର୍ଣ୍ଣି ଆମେ, ଶତର୍ଣ୍ଣି ଯାହୁ,
ଆମବୁ ଶ୍ରୀରୂ ମାଧ୍ୟମେ ଦୁଁଡ଼ାଯୁ,
ନୃତ୍ୟ ଆମାବୁ ନମ୍ବନ ତେବେ,
ଫୁରୋନୋ ମୁହଁ କି ବାଜେ କୋଟେ !

ମାଁକୋରେ ଓପାବେ ଝୁକୁତ୍ତିର ହୀଲା,
ଓପାବେ ଜୁଲେ ଆର୍ଦ୍ଦିନିକି ମେଲା,
ପିଣ୍ଡି, ଚୋନଙ୍ଗ, ଟକ୍କ-ମାଳ, ତେଣେ,
ଲାଦରୋ ମେନ ମନ୍ତ୍ରସ୍ତ୍ରେ ମହେ !

ଏକବୋ ବଛର ପୁଣିଲ ଧିନ୍ଦେ,
ନୃତ୍ୟ ଶୁଦ୍ଧ ମର ନୃତ୍ୟ ନୀତ୍ତେ !
ଅବୁ କିମ୍ବା କଥା ଥିଲାବେ ତୋହା,
ବାଂଲାବୁ ଧୂତ, ବାଂଲାବୁ ପ୍ରାହା ?

ନାହୁ ପୁଅବି ବଲାବେ ରତ୍ନେ,
ନାହୁ ମନ୍ତ୍ର ମିଳେ ମାବେ ଡତ୍ତେ,
ଅବୁ ଆମବୁ ଥାକୁହୋ ଚିନ୍ଦିଚାଲ,
ବାଂଲା ରବେ — ଆମାହେ ମାନ !

— ଦାଗର ଦାଦ
ଚତୁର୍ମ ମାନ୍ଦିକା

ଆମାର ଶାତ

~~ ~~~

ଆମାର ଶାତ ସିରେ ହାଟା,
ତିଲୋ ଆମାର ଦୈଶ୍ୟ କାଳେ,
ଗାଜିଓ ମନେ ପଢ଼େ ଦେଖିବ,
ବୁଝିଟା କାହିଁ ଆଲୋ-ହିରାରେ ।

କହିନ ଶାତେ ଆମ ତିଲୋ,
ଦୀର୍ଘ ରାତେ ଫେର ତିଲୋ,
ନରମ ବୁଝି ପାବାହ ମମାର
ମାବଦୀ ଆର ଫ୍ରେମ ତିଲୋ ।

ଆଜ ଆମି ବାଡ଼ୀ ରମ୍ଭାଇ,
ତୁ ଚେଷ୍ଟି ହେଉ ମେମୁଣ୍ଡା
ଆମାର ହାତ ହାତ ବେଥିବୋ
ଏହିମେ ମାନ୍ଦ ପାମୁଣ୍ଡା ।

— ଶାହୀ ମନ୍ଦୁମାଧ୍ୱାନୀ
— ଚତୁର୍ମ ଧାର୍ମାଚିକା

ଶା

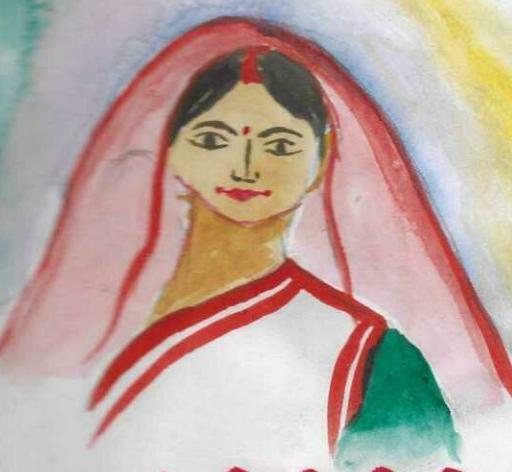

ଶା କମାଟି ଭାତ ଖର୍ବୁ
ଫୁଲିଓ ଗା ରେଇ,
ମାତ୍ରର ମାତୋ ଆପଣଙ୍କେନ
ପୂର୍ବିବୀତେ ରେଇ ।

ଶା ମେ କି ଜିଲ୍ଲା
ବିଷ୍ଣୁ ଛୁବରେ
ମଧ୍ୟ ଦେଉଥି ମାତ୍ରର ମୁଖ
ହୁଏ ମାକେନ ମରେ,

ଆମ୍ବଳ ଉଇ ମତ ସ୍ଵର୍ଗା
ଲୁଗାଇ ମାତ୍ରର ବୀଜିଲେ
ମାମୋ ଝାଇ ଛାଡ଼ା
ଅବ୍ୟ ଦୀର୍ଘ ରେଇ ଡେଗାତେ

— ପ୍ରେରାଶୀଖ ସୀର
ଶର୍ଷ ମାତ୍ରାମିଳକ

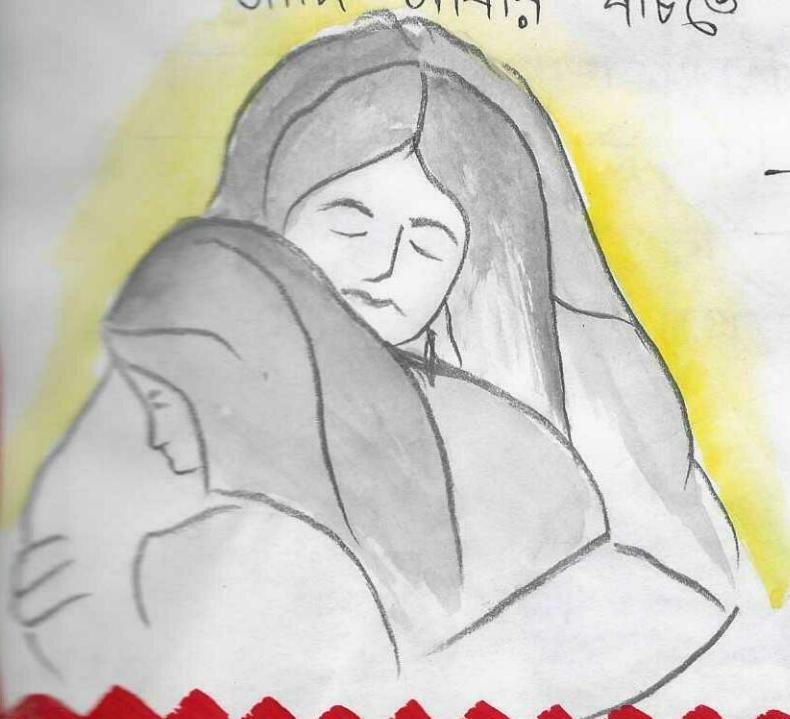

ମା, ଆମ ଫିଲ୍ଡରୁ ଜୀବନରେ

ଜୀବନ ଆଜି ସ୍ଵୟତ୍ତ ଖୁସ୍ତ,
ତୁ ମନ ଟାନେ ଶୋଭାରେ,
ତୋମାରୁ କୋଳେ ମାମା ଦେଉଁ,
ହାନିମେ ମେତେ ଚାହି ଦ୍ୱପାନେ ।

ଯଦି ଫିଲ୍ଡରୁ ଆମି ଜୀବାରୁ,
ରୁଗି କି ନେବେ ବୁଝେ ହିଲେ ?
ମା, ତୋମାରୁ ଓ ତୁମ ଦ୍ୱାରେ
ଆମି ଜୀବାରୁ ବାଚତେ ଚାହି ହିଲେ ।

- ମିଲ୍ଟୁ ଘୋଷ
ଚର୍ଚମ ମାମାମିକ

ମମୟ ଥାଣେ ଗା
 12

୧୧ ମମୟ ଥେବେ ଥାଣେ ଗା,
 ସବେ ଯାଏ ନଦୀର ଝୋଡ଼େ ମଣେ,
 ଏକବାର ଛୁଟେ ଯାଏ ଖଦ୍ଧେ,
 ଅରପର ମିଳିଲେ ଯାଏ ଦୁର ଜେଜୋନାୟ ।

10

2

9

3

କୁଣ୍ଡଳେ ଏକଦିନ ହାତ ବିନ୍ଦୁଚିଲାମ,
 ଘରେ ବୁନ୍ଦେଚିଲାମ ନକମ ବିନ୍ଦୁଲେ,
 କିନ୍ତୁ ମମୟ ଅପେକ୍ଷା କବୁନି,
 ଦୁଟି ଗେହେ ଦୂର୍ଯ୍ୟପ୍ରେକ୍ଷନ ବୁନ୍ଦେ ମିଳେ ।

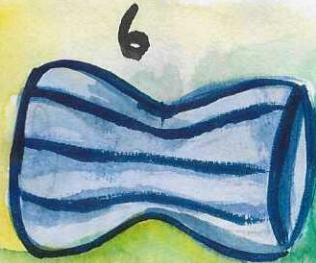
8

4

ଅଣୀତେବେ ପାଞ୍ଚ ଟଙ୍କେ ଦେଖି,
 କିନ୍ତୁ ଘୃତ ବୁନ୍ଦେମୁ ଢାକା,
 କିନ୍ତୁ ହାମି ଡମେ ଆହେ,
 କିନ୍ତୁ ସ୍ଵର୍ଗ ଦେଶରେ ଗମେ ହାହେ ।

7

5

মনস্ত পিতৃবে লা, জীবি,
 তবু বিহু গোলা গোহে দিই,
 যদি একদিন বাগুদা বস্তে আগে,
 হারিম্বে মাওয়া সেই মুহূর্তস্তলোর শান।

— কেঙ্কনা আর্য
 চতুর্থ ষান্মাসিক

ପ୍ରେସ୍

ଦୁର୍ଗାର ପାତା କୁର୍ମି ଶୁଦ୍ଧ ହିମେଛେ, ବିଷ୍ଣୁ ଚଲେ ଗେଇଛେ।

ଅନ୍ତର୍କାଳ ଘରେ କୋଣାରାତିର ଆଲୋମ ପଥରେ ହେଠି ମୋହି ହୁମା।

ଏହା ଅର୍ପନେଶ ଶୁଭାର୍ଜି ପାତା ବିଦେ ଶାନ୍ତିମାପାଦିତ୍ୱି ଗାନ୍ଧୀ-
କାଳ ଦେଖିଛନ୍ତି,

ରୀତ୍ୟ ଦୀର୍ଘ ମେକେ ଜୋରେ ବାତମେ ଦେବ ମୋହବାତିଟି
ଦେଖିଛନ୍ତିରେ, ହୁମା ଏହି ପେନ୍ଦ୍ରିଆ ବାଦର ବାତେ ଫେରେ ଏହୁଲ, ବାବା
କିମ୍ବା କାନ୍ଦିଲେର, ଦେଖିବା ଆମାମ ବାତ ପୁଲିମେ ଯାଇଲେନ, " ଏହି ପେନ୍ଦ୍ରିଟିମାତ୍ର

ହୁମା ବୀରେ ଆମା ନେଇ ବଲିଲ, " ବା ହୁମି ହୋ
ଆହୋ । "

ବାବା ଫୁଲ କାରେ ପୋଲେନ, କୋମୁର କମ୍ବାମ ତୀର ଚାଖେ
କାହିଁ କାହିଁ ଥିଲ, ଉଦୀବରେର ଏହି ଆହୁ-ଆଶିତ୍ତା ଦୀର୍ଘ କୁଣ୍ଡି,
କୁଣ୍ଡି କେବେତି ଦେବାର କାହିଁବି ବିଶ୍ୱାସ କାରେ ବାବା ଧ୍ୟା-
ନାତି ପାଇଁ ଥାଇଁ ।

*ଧର୍ମାଶ୍ରୀ

— ଶବ୍ଦା ହେ
ମୁଣ୍ଡ ଆମ୍ବାଦିକ

ART
BY
SUVO
Chakrabarty